

مفهوم ایمان به مسیح

و

نتیجه آن

در دو بخش

ورود به ملکوت جاودانی خداوند

به شباهت مسیح در آمدن

پیش گفتار

مراد از نوشتن این چکیده از کلام خدا اینست که در نتیجه مطالعه آن، با هدایت روح القدس، به عظمت و کبریائی خدائی که خود را به وسیله کتاب مقدس، بر بشر مکشوف فرموده است، پی ببریم، و او را چنانکه شایسته نام پر قدرت اوست، محبت، اطاعت و عبادت نمائیم. عیسی مسیح این نام را "خدای واحد حقیقی" می خواند و در دعا به او می گوید:

"حیات جاودانی این است که ترا خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند"

(یوحنا ۳: ۱۷).

چگونه؟

با مطالعه دقیق کتاب مقدس، یا شنیدن از آن و هدایت روح القدس، به این تنها خدای آفریننده زمین و آسمان ایمان می آوریم، با او به وسیله تنها واسطه بین خدا و انسان، یعنی عیسی مسیح زنده (اول تیموتائوس ۲: ۵) در رابطه روحانی قرار می گیریم. آنوقت به وسیله راز و نیاز و مصاحبت روزانه در کلامش، با او راهی بهشتی می شویم که در اولین باب کتاب مقدس، می خوانیم که در اثر گناه از دست دادیم (پیدایش ۳: ۳)، و در دو باب آخر کتاب مقدس می بینیم که در اثر ایمان به مسیح به دست می آوریم! (مکاشفه باب ۲۱ و ۲۲).

اینست نقشه نجات ابدی ما که قبل از آفرینش طرح ریزی شد و در زندگی میلیونها ایمانداران به مسیح تحقق یافته و می یابد!

چگونگی تحقق یافتن این طرح را، در صفحات بعدی این کتاب کوچک از نظرتان خواهد گذشت.

خدا به همراه .....

آیات از ترجمه های مختلف کتاب مقدس به زبان فارسی اقتباس شده اند. برای درک افکار خداوند بهتر آنکه آیات را در کتاب مقدس بیابیم و با در نظر گرفتن زمینه متن، دقیقاً مورد مطالعه قرار دهیم!

ورود به ملکوتِ جاودانی خداوند

مقدمه:

در کتاب مقدس، تنها کتابی که در آن خدا با الهامِ روحش با ما سخن گفته و می گوید، می خوانیم:

"خدا آدم را به شباهت خود آفرید" (پیدایش ۱: ۲۷)

تا انسان از رابطه روحانی با او لذت ببرد. متأسفانه انسان به دام شیطان کشیده شد و از فرمان خدا سرپیچید، و به گناه آغشته گشت. نتیجه این سرپیچی، موت (مرگ جسمانی و مرگ دوم) (مکاشفه ۸: ۲۱) است که خداوند آن را تعیین فرمود (پیدایش ۲: ۱۷). این نخستین گناه به تمام نسل بشر منتقل شد (رومیان ۳: ۲۳). ولی خدا از

"محبتِ عظیم خود که با ما دارد" (افسیان ۴: ۲)

قبل از بنای عالم طرحی تدبیر فرموده بود که در آن عدالت و فیض خود را بر انسان گناهکار مکشوف سازد.

بر طبق این طرح، خدا، عیسی مسیح را به شکل نوزادی از رحم دختری باکره به دنیا آورد. این نوزاد مقدس آسمانی مردی شد هم ذات با خدا، که در وجود او الوهیت کامل و انسانیت کامل به نحوی در هم آمیخت که ذره ای از غبار گناه بر او ننشست. این خداوند/انسان، از فیض بی کران خود، برای اینکه ما را از مجازات گناه و شرم آن نجات بخشد، تن به صلیب داد.

در صلیب او بود که رحمت و راستی، پارسائی و صلح به هم پیوستند (مزمور ۸۵: ۱۰) و راه ورود به ملکوت آسمان را بر بشر گناهکار گشودند. آنانیکه امید نجاتشان را تنها بر این حقیقت تاریخی و خارق العاده صلیب مسیح، رستاخیز او، صعود به آسمان و باز گشت او قرار داده اند، با ایمان، کلید ملکوت آسمان را از سرور محبوبشان دریافت داشته، با اعتماد کامل هر روز در انتظار دیدار او بیدارند! (مرقس ۱۳: ۳۵)

برای ورود به ملکوتِ جاودانی خدا، دانستن آنچه در بالا خواندیم کافی نیست، بلکه باید خدا را شخصاً بشناسیم و با او رابطه روحانی برقرار نمائیم. چگونه؟ با شنیدن پیام کتاب مقدس، به عیسی مسیح ایمان بیاوریم، و به اندیشه و اراده مقدس خدا پی ببریم. برای درک حقیقت این راز آسمانی، ابتدا باید این الهاماتِ روح خدا را در انجیل، در نظر بگیریم:

خدا در جسم ظاهر شد" (اول تیموتائوس ۳: ۱۶).

"خدا در مسیح بود و جهان را با خود آشتی می داد" (دوم قرنتیان ۵: ۱۹).

"خدا آنانی را که از ابتدا می شناخت از پیش برگزید تا به شباهت پسر او در آیند" (رومیان ۸: ۲۹).

و پی ببریم که منظور آفرینش، به شکل مسیح در آوردن ایمانداران به او می باشد! حال سوال اینست که چگونه ممکن است این فیض شامل حال ما شود؟ پاسخ را خود خداوند در کلامش به ما داده است:

"با گوشهای باز و شنوا نزد من بیایید تا زنده بمانید. ... خداوند را مادامی که یافت می شود بطلبید، و مادامی که نزدیک است او را بخوانید. ای گناهکاران، از کارها و فکرهای فاسد خود دست بکشید و بسوی خداوند بازگشت کنید، زیرا او بسیار بخشنده است و بر شما رحم خواهد کرد" (اشعیا ۵۵: ۳-۷).

چگونه نزد خدا برویم؟ به کتاب مقدس مراجعه می کنیم و در آن چنین می خوانیم:

"زیرا تنها یک خدا هست و بین خدا و آدمیان نیز یک واسطه وجود دارد، یعنی آن انسان که مسیح عیسی است" (اول تیموتائوس ۲: ۵). در جایی دیگر در باره او می خوانیم:

"او فروغ جلال خدا و مظهر کامل ذات اوست، و همه چیز را با کلام نیرومند خود نگاه می دارد. او پس از پاک کردن گناهان، به دست راست مقام کبریا در عرش برین بنشست" (عبرانیان ۱: ۳).

مسیح در این باره می فرماید:

"بیایید نزد من، ای تمامی زحمتکشان و گرانباران (آنانی که برای رهائی از زیر بار سنگین گناهانتان زحمت می کشید)، من به شما آسایش خواهم بخشید. یوغ مرا بردوش گیرید و از من تعلیم یابید، زیرا ملایم و افتاده دل هستم، و در جانهای خویش آسایش خواهید یافت. چرا که یوغ من راحت است و بار من سبک" (متی ۱۱: ۲۸-۳۰).

در جایی دیگر می فرماید: "آمین آمین، به شما می گویم، هر که کلام مرا به گوش گیرد و به فرستنده من ایمان آورد، حیات جاودان دارد و به داوری نمی آید، بلکه از مرگ به حیات منتقل شده است" (یوحنا ۵: ۲۴).

این همان گشودن دروازه های ملکوت آسمان به روی ما می باشد!

حال باید دید که خداوند چگونه ما را با اطاعت از کلامش به این فیض عظیم ورود به ملکوتش، می رساند.

به دل بگیریم:

وقتی که انجیل را با درخواستِ هدایت از روح خدا مطالعه می‌کنیم، صدای خدا را در روح و روان خود می‌شنویم، به دل می‌گیریم و به عیسی مسیح ایمان می‌آوریم، به این حقیقتِ تابناکِ آسمانی پی می‌بریم که خدا از محبت، رحم، و فیض بی‌کران خود، مایل است ملکوت را به ما عطا فرماید (لوقا ۱۲: ۳۲)، و راه ورود به آن را نیز در گرو به ثمر رسیدن سه واژه زیرین در زندگی ما، قرار داده است. تا با هدایت و قدرتِ روحش، ما را وارد ملکوت خود نموده، به شباهت مسیح در آورده، و آماده دیدار رویش بنماید (اول یوحنا ۳: ۲).

توبه- با پشیمانی!، از گناه خود بیزار می‌شویم، و عنان زندگی خود را از دست خود و شیطان در می‌آوریم و با شادمانی!، به دستهای سوراخ شده عیسی مسیح می‌سپاریم. به عبارتی دیگر: با ایمان به عیسی مسیح مصلوب و هم اکنون زنده در آسمان، آمادگی خود را برای زندگی مطابق تعالیم کتاب مقدس، اعلام می‌داریم.

تولد- بوجود آمدن طبیعتی نو در ما از طرف خدا به وسیله روح القدس که بزرگترین معجزه ایست که در زندگی ایمانداران به مسیح دیده می‌شود.

توجه- با مطالعه دقیق کتاب مقدس، درخواست هدایت از روح القدس و معاشرت با مسیحیان بالغ، خدا ما را تعلیم می‌دهد و قدرت عطا می‌فرماید تا به همراه مسیح* آماده ورود به ملکوتش شویم.

*عیسی مسیح به پیروان خود وعده داده است که همیشه همراه آنان خواهد بود (متی ۲۸: ۲۰).

توبه:

بعد از آفرینش، در اثر گناه نافرمانی از خدا، رابطه انسان با خدا قطع شد. ولی خدا، در اثر محبت عظیم خود:

"جهانیان را آنقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر کس به او ایمان بیاورد هلاک نگردد بلکه صاحب حیات جاودان شود" (یوحنا ۳: ۱۶)

خداوند از همان ابتدا در فکر نجات انسان از هلاکت* بود. این طرح، نخست در پیشگوئی کوبیدن سر شیطان بوسیله مسیح بر صلیب (پیدایش ۳: ۱۵) برنامه ریزی شده بود. خداوند بارها انسان را به توبه از گناهان و ایمان به فداکاری مسیح بر روی صلیب، فرا می خواند. که اینک به چند از این فراخوانی ها اشاره می کنیم:

در تورات صدای خدا را می شنویم که می فرماید:

"گناهانی را ... که مرتکب شده اید از خود دور کنید ... اگر لکه های گناهانتان به سرخی خون است، من آنها را مانند پشم پاک می کنم و شما را همچون برف سفید می سازم! کافی است مرا اطاعت کنید" (اشعیا ۱: ۱۶-۱۹).

در انجیل بارها صدای مسیح را می شنویم:

"توبه کنید و به انجیل ایمان بیاورید" (مرقس ۱: ۱۵).

"توبه کنید زیرا ملکوت آسمان نزدیک است" (متی ۴: ۱۷).

"اگر توبه نکنید، همگی شما همچنین هلاک خواهید شد" (لوقا ۱۳: ۳ و لوقا ۱۳: ۵).

باز هم در انجیل صدای خدا را در مورد رهائی از بارسنگین گناه، توسط پطرس رسول می شنویم:

"توبه و بازگشت کنید تا گناهان شما محو گردد و تا اوقات استراحت از حضور خدا برسد"
(اعمال رسولان ۱۹:۳).

صدای خدا را در مورد توبه از گناه بُت پرستی (پرستیدن انسان یا چیز دیگر) توسط پولس رسول نیز می شنویم:

"در گذشته، خدا از چنین جهالتی چشم می پوشید. اما اکنون به همه مردمان در هر جا حکم می کند که توبه کنند" (اعمال رسولان ۳۰:۱۷).

آیا با اینکه خدا وجدانهایمان را از حقیقت وجود خود آگاه ساخته است (رومیان ۱: ۱۹) باز بر عقل خود تکیه کرده، پادشاهی مسیح را بر خود نپذیرفته و خدا را برای آن شکر و سپاس نگفته ایم؟ آیا از گناه خود پشیمان شده، توبه کرده، و به سوی خداوند برگشته ایم؟

مسیح در داستان پسر گمشده، پشیمانی از گناه** و برگشتن به سوی خدا را این چنین به ما نشان می دهد:

"مردی را دو پسر بود. روزی پسر کوچک به پدر خود گفت: ای پدر، سهمی را که از دارائی تو به من خواهد رسید، اکنون به من بده. پس پدر دارائی خود را بین آن دو تقسیم کرد. ... پسر کوچکتر آنچه داشت ... به عیاشی بر باد داد. ... خدمتگزاری یکی از مردمان آن سامان را پیشه کرد، و او وی را به خوکبانی در مزرعه خود گماشت. پسر آرزو داشت شکم خود را با خوراک خوکها سیر کند، اما هیچ کس به او چیزی نمی داد. سرانجام به خود آمد و گفت ... نزد پدر می روم و می گویم: پدر، به آسمان و به تو گناه کرده ام. دیگر شایسته نیستم پسر ت خوانده شوم. ... پس برخواست و راهی خانه پدر شد" (لوقا ۱۵: ۱۷-۲۰)

*مفهوم هلاکت، زیستن در عذاب جاودانی است (مکاشفه ۸: ۲۱).

**مفهوم گناه، نرسیدن به هدفی است که خدا تعیین فرموده که به آن برسیم، یعنی جلال او (رومیان ۳: ۲۳)

تولد:

در انجیل می بینیم عیسی مسیح از فیض بی کران خود می خواهد انسان را به سوی خدا برگرداند؛ او می فرماید: **"اگر کسی از سر نو مولود نشود ملکوت خدا را نمی تواند دید"** (یوحنا ۳: ۳). در پاسخ این سوال **"این چگونه ممکن است؟"** او فرمود:

"اگر کسی از آب و روح مولود نگردد ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود" (یوحنا ۳: ۵).

در کتاب مقدس، کلمه آب اغلب به معنی کلام خدا بکار رفته است. در اینجا هم به نظر می رسد منظور مسیح همان باشد. زیرا ایمان به مسیح، از شنیدن کلام خدا در ما بوجود می آید (رومیان ۱۰: ۱۷) و آنوقت خدا روح القدس را در دل‌های ما ساکن می گرداند تا ما را تولدی تازه (طبیعت تازه با طرز تفکر تازه) عطا فرماید. در نتیجه، تشنه شناخت بیشتر خدا، بوسیله مطالعه دقیق کلام او، و راز و نیاز در دعا با او می شویم. در این مرحله است که زندگی ما به تدریج دگرگون گشته و این حقیقت تابناک انجیل در ما تحقق می یابد:

"اگر کسی در مسیح باشد خلقت تازه ایست، چیزهای کهنه درگذشت اینک همه چیز تازه شده است" (دوم قرن‌تیان ۵: ۱۷).

این دگرگونگی* درونی، همان تعمیدی است که یحیی تعمید دهنده به آن اشاره می کند و می گوید: **"او (مسیح) شما را به روح القدس و آتش** تعمید خواهد داد"** (متی ۳: ۱۲).

که مفهومش اینست: کسانی که **"هدیه توصیف ناپذیر خدا"** (دوم قرن‌تیان ۹: ۱۵) یعنی عیسی مسیح را به عنوان منجی و مولای زندگی خود دریافت می کنند، روح القدس به آنان داده خواهد شد، تا میوه بسیار برای جلال خدا بیاورند. آنان که مسیح را رد کنند در انتظار روز جزا خواهند ماند! که در باره آن در کلام خدا می خوانیم: **"افتادن به دستهای خدای زنده چیزی هولناک است"** (عبرانیان ۱۰: ۳۱).

* دگرگون شدن طبیعت ایمانداران به مسیح، همان تولد تازه است که در درون انسان بوسیله روح القدس انجام می گیرد، که می بایست بعد در تعمید با آب، به عموم اعلام شود.

** آتش به معنی داوری است.

توجه:

در نتیجه توجه ایماندار به شنیدن و اطاعت از کلام خدا، روح القدس طبیعت کهنه او را تغییر می دهد و میوه خود را که همان صفات مسیح است، در زندگی او پدید می آورد. که عبارت است از:

"محبت، شادی، آرامش، صبر، مهربانی، نیکوکاری، وفاداری، فروتنی و خویشتنداری" (غلاطیان ۵: ۲۲).
این همان منظور آفرینش یعنی (به شباهت مسیح در آمدن) است که در او تحقق می یابد و در کلام خدا چنین تفسیر شده است:

"همه ما که با چهره بی حجاب، جلال خداوند را، چنان که در آینه ای، می نگریم به صورت همان تصویر، از جلال به جلالی فزونتر دگرگون می شویم" (دوم قرنتیان ۳: ۱۸).

معلوم است که این تغییر در اثر داشتن رابطه با مسیح انجام پذیر است. هر چند اطاعت از احکام خدا مشکل به نظر می رسد، ولی با تکیه بر قدرت کلام خدا و همگامی با روح او، این احکام "از طلای ناب مرغوبتر و از عسل خالص شیرینتر است ... و هر که آنها را بجا آورد، پاداش عظیمی خواهد یافت" (مزمور ۱۹: ۱۰). بلی:

"محبت به خدا همین است که از احکام او اطاعت کنیم و احکام او باری گران نیست. زیرا هر که از خدا زاده شده است، بر دنیا (سیستم دنیوی) غلبه می یابد و این است غلبه ای که دنیا را مغلوب کرده است، یعنی ایمان ما. کیست آن که بر دنیا غلبه می یابد جز آن که ایمان دارد عیسی پسر خدا است؟" (اول یوحنا ۵: ۳-۵).

برای نمونه: اطاعت از حکم حیاتی زیر با داشتن طبیعتی نو از خدا، نه تنها قابل اجراست، بلکه موجب می شود، دیگران نیز به مسیح ایمان آورند، و فرشتگان آسمان شادی نمایند! (لوقا ۱۵: ۱۰):

"پس بگذارید نور شما بر مردم بتابد تا کارهای نیک تان را ببینند و پدر شما را که در آسمان است بستانند"
(متی ۵: ۱۶).

به درون بنگریم:

خداوند در کلامش می فرماید " خود را بیازمائید" (اول قرننتیان ۵:۱۳). برای اطمینان از مردود نشدن در این آزمون، باید برای یافتن نشانه های زیر به درون خویش بنگریم چرا که کلام خدا این علائم را شاخص قبولی در این امتحان اعلام کرده است:

ایمان، نیکوئی، شناخت (معرفت خدا)، خویشتنداری، پایداری، دینداری (رابطه با خدا)، مهر برادرانه، محبت (محبت به همه). فزونی یافتن این خصلت ها در رفتار، کردار، و پندارمان، فرا خواندگی و نجات ما را تضمین می نماید. ولی اگر کسی اینها را ندارد، کور و کوتاه بین است. بنابراین، ای برادران عزیز، بکوشید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت کنید. زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد، و دروازه های آسمان به روی شما گشوده خواهد شد، تا وارد ملکوت جاودانی خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح گردید.

(خلاصه دوم پطرس ۱: ۳ - ۱۱)

در خاتمه: این حقیقت قابل انکار نیست که طرح نجات ما از اول تا به آخر به وسیله خدا در مراحل و داشتن ما به توبه، تولد، توجه، و تضمین ابدی اجرا شده است. بنابراین تنها نتیجه موثق به شرح زیر است:

"همه چیز از اوست و ما برای او زندگی می کنیم"

"تا جلال او ستوده شود"

(اول قرننتیان ۸:۶) و (افسیان ۱:۱۴)

حال اگر در اثر فیض و رحمت عظیم خدا به ملکوت جاودانی او وارد شده ایم، او به این قول خود وفادار است که:
"آنان را که از پیش شناخت معین کرد که به شباهت پسرش درآیند". در بخش دوم، این وفاداری خارق العاده او را مشاهده خواهیم کرد:

به شباهتِ مسیح در آمدن

(از فکر و زندگی مسیح سرمشق گرفتن)

در انجیل می خوانیم: خدا ... "آنان را که از پیش شناخت ... معین فرمود تا به شباهتِ پسرش در آیند" (رومیان ۸: ۲۹). از این الهام خدا چنین بر می آید که خدا می خواهد آنانی که از آن او هستند به شکل عیسی مسیح در آیند. برای اینکه، به شکل مسیح در آمدن را، بر بنیادی محکم از کلام خدا بنا نهیم، باید در طرز فکر، و زندگی مسیحی، مفهوم سه آیه زیر را با هم، در نظر بگیریم:

اول – (رومیان ۸: ۲۹) دوم – (دوم قرنتیان ۳: ۱۸) سوم – (اول یوحنا ۳: ۲).

در آیه اول می خوانیم که خدا آنانی را که از آن او هستند، تعیین کرده تا به شباهتِ مسیح در آیند یعنی مانند مسیح زندگی کنند. زیرا همین است منظور ابدی خدا از تعیین کردن!

از آیه دوم معلوم می شود که این تغییر شکل از جلال تا به جلال، به وسیله روح القدس انجام می گیرد! در این مرحله است که منظور ابدی خدا از تعیین کردن در زمان گذشته، در زمان حال به انجام می رسد.

الهام آیه سوم چنین است: "عزیزان، اینک فرزندان خدا هستیم، ولی آنچه خواهیم بود هنوز آشکار نشده است. اما می دانیم آنگاه که او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود، چون او را چنانکه هست خواهیم دید!" هر چند هنوز نمی دانیم در آن روز چه خواهیم بود، این را می دانیم که مانند مسیح خواهیم بود! بیشتر از این احتیاج نداریم بدانیم زیرا این حقیقت پر جلال ما را قانع می کند که ما برای همیشه با مسیح و مانند او خواهیم بود.

در این سه آیه، سه دورنمای گذشته، حال و آینده را می بینیم: منظور ابدی خدا (تعیین کردن)، منظور تاریخی خدا (تغییر یافتن ما)، و منظور نهائی خدا (مانند مسیح شدن ما)! که هر سه با هم بنیاد محکمی بر حقیقت به شباهتِ مسیح در آمدن می باشند. که نتیجه کلی آن، هشدار است که روح القدس در انجیل برای ما الهام فرموده است: "کسی که ادعا می کند مسیحی است، باید مانند مسیح زندگی کند!" (اول یوحنا ۲: ۶).

چگونه؟:

برای پاسخ یافتن به این سوال بسیار مهم، باید به کتاب مقدس مراجعه کنیم و در آن زندگی زمینی عیسی مسیح را به دقت تمام مورد مطالعه قرار دهیم تا با طرز فکر و رفتار او آشنا شویم. آنوقت با قدرت روح او که: "چون ایمان آوردیم بوسیله او مهر شدیم" (افسیان ۱: ۱۳)، الگوی زندگی مسیح را در فروتنی، خدمت، محبت، رنج و بشارت نجات را سرمشق خود قرار دهیم، و همانند او فکر کنیم و همانند او رفتار نماییم.

† انجیل، فروتنی بی حدّ عیسی مسیح را چنین مکشوف کرده است: "او که به صورت خدا بود، از برابری با خدا به نفع خود بهره نجست، بلکه خود را خالی کرد و به شباهت آدمیان درآمد. و چون در سیمای بشری یافت شد خود را خوار ساخت و تا به مرگ، حتی مرگ بر صلیب مطیع گردید" (فیلیپیان ۲: ۵-۸). ما نیز که تصمیم به پیروی از او گرفته ایم، باید به تقلید از او، یکباره خود را از خودرای بودن، خود خواهی، خودستائی و کبر و غرور، خالی کنیم و مانند او فروتن، افتاده دل و مطیع خدا باشیم، تا بتوانیم بتدریج به شباهت او درآئیم.

† در انجیل می بینیم، عیسی مسیح دائم در فکر خدمت به دیگران بود. در شبی که او را تسلیم کردند، می خوانیم: "عیسی ... از شام برخاست ... و شروع به شستن پاهای شاگردان و خشک کردن آنها با حوله ای کرد، که بر کمر داشت". بعد از ایشان پرسید: "آیا دریافتید آنچه برایتان کردم؟ ... من با این کار سرمشقی به شما دادم تا شما نیز همان گونه رفتار کنید" (یوحنا ۱۳: ۳-۵). این کار مسیح، نه تنها برای شاگردان، بلکه برای ما نیز که می خواهیم همانند او فکر کنیم و همانند او رفتار نماییم، سرمشق می باشد!

† اگر در فروتنی، و خدمت به دیگران به تدریج به شباهت مسیح در می آئیم، باید در محبت کردن نیز، از او پیروی کنیم. در کتاب مقدس می خوانیم: "پس همچون فرزندانی عزیز، از خدا سرمشق بگیرید. و با محبت رفتار کنید، چنان که مسیح هم ما را محبت کرد و جان خود را همچون قربانی و هدیه ای عطرآگین در راه ما به خدا تقدیم نمود" (افسیان ۵: ۱-۲). بلی، محبت به دیگران باید سرلوحه زندگی ما باشد. و اینست مفهوم: "مدیون به کسی نباشید جز اینکه یکدیگر را پیوسته محبت کنید" (رومیان ۱۳: ۸).

† مشکلترین قدم در راه به شباهت مسیح در آمدن، با درد و رنج همراه می باشد. در انجیل می خوانیم: "زیرا شایان تقدیر است که کسی از آن رو که چشم بر خدا دارد، چون به نا حق رنج کشد، دردها را بر خود هموار سازد" ... چه برای همین خوانده شده اید، زیرا مسیح برای شما رنج کشید و سرمشقی گذاشت تا بر

آثار قدمهای وی پا نهید" (اول پطرس ۲: ۱۹-۲۱). این سرمشق را، تنها با قدرت او که در ما کار می کند می توان اجرا کرد، و بیشتر به شباهت او که در راه ما درد و رنج کشید درآمد! پولس رسول در این زمینه می نویسد:

"می خواهم مسیح ... را بشناسم و در رنجهای او شریک شده، با مرگش همشکل گردم" (فیلیپیان ۳: ۱۰)

✠ مهمترین قدم در راه به شباهت مسیح درآمدن اینست که هدف زندگی ما، همان هدف زندگی او باشد که فرمود:

"آمده است تا گمشده را بجوید و نجات بخشد" (لوقا ۱۹: ۱۰).

در جایی دیگر می فرماید:

"همان گونه که پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می فرستم" (یوحنا ۲۰: ۲۱).

و در دعای خود به پدر می گوید:

"همان گونه که تو مرا به جهان فرستادی، من نیز آنان را به جهان فرستاده ام" (یوحنا ۱۷: ۱۸).

همان گونه؟ بلی همان گونه که خدا او را در پی یافتن گمشدگان و نجات آنان با کشیدن درد و رنج فراوان فرستاد، ما نیز باید به همان نیت مسلح شویم و با فداکاری و از جان گذشتگی در اجرای فرمان او بکوشیم!

سه نتیجه عملی از به شباهت مسیح درآمدن

اول – شباهت به مسیح در سرّ درد و رنج کشیدن – یکی از راهها برای فهمیدن این سرّ اینست که خدا درد و رنج را برای به شکل مسیح در آوردن ما بکار می برد. هنگامی که ناملایمات و مصیبتها بر ما هجوم می آورند، به کتاب مقدس پناه می بریم تا از الهامات خدا در آن، تسلی بیابیم. در انجیل می خوانیم:

"می دانیم در حق آنان که خدا را دوست می دارند و بر طبق اراده او فراخوانده شده اند، همه چیزها با هم برای خیریت در کار است. زیرا آنان را که از پیش شناخت، ایشان را همچنین از پیش معین فرمود تا به شکل

پسرش درآیند" (رومان ۸: ۲۸-۲۹). در آیه ۲۸ می بینیم که خدا برای خیریت آنانی که او را دوست دارند کار می کند. در آیه ۲۹ دیده می شود که این خیریت را برای به شباهت مسیح در آوردن آنان به کار می گیرد!

دوم - شباهت به مسیح در خدمات بشارتی - به عللی که بر ما پوشیده است، اغلب خدمات بشارتی ما، به نتیجه نمی رسند. آنچه مسلم است، این است که اغلب ما که در باره مسیح به دیگران شهادت می دهیم، شبیه مسیح نیستیم! موعظه یا بشارت به دیگران وقتی موثر واقع می افتد که آنچه در باره آن سخن می گوئیم در زندگی خودمان دیده شود! استاد دانشگاهی در هندوستان، به تنها دانشجوی مسیحی در کلاسش، گفت: "اگر شما مسیحیان مانند مسیح زندگی می کردید، تا به حال تمام مردم هندوستان مسیحی شده بودند!" کشیش اسکندر جدید که قبلا یک عرب مسلمان بود، گفته: "اگر تمام مسیحیان، مسیحی بودند، امروز خبری از اسلام نبود!"

سوم - شباهت به مسیح در پُری روح القدس - آیا ممکن است کسی آنچنان زندگی کند که مسیح زندگی می کرد؟ پاسخ: اگر با تکیه بر خود بخواهد چنین زندگی کند، هرگز! ولی اگر روح مسیح در او باشد می تواند! خدا را شکر که در انجیل می خوانیم:

"خدا از روح خود به ما داده است" (اول یوحنا ۴: ۱۳).

و مسیح می فرماید: **"تا همیشه با شما باشد"** (یوحنا ۱۴: ۱۶).

بلی روح مسیح همیشه با ایمانداران به او می ماند (متی ۲۸: ۲۰). اگر ما روزانه زندگی خود را در اختیار او بگذاریم تا به وسیله او کنترل شویم (پری روح القدس)، او ما را به تدریج از درون عوض می کند، و قدرت عطا می فرماید تا به تدریج به شکل مسیح در آئیم. یعنی زندگی زمینی او را سرمشق زندگی خود قرار دهیم! در خاتمه: به قول معروف "به عمل کار برآید به سخندانی نیست"، هم اکنون با درخواست قدرت از روح خدا از مسیح سرمشق بگیریم، و اولین قدم در راه به شباهت مسیح درآمدن را به همراه او برداریم. چگونه؟: مسیح **"خود را خالی کرد"** (فیلیپیان ۲: ۷).

خدا او را سرفراز نمود و بر تخت خود نشاندید. (مکاشفه ۳: ۲۱ب)!

دعا کنیم تا به یاری و قدرت روح مسیح،

ما هم، از خود خالی شویم، تا مسیح ما را سرفراز نموده بر تخت خود بنشاند. (مکاشفه ۳: ۲۱الف)!

در حاشیه:

اگر احياناً پس از پی بردن به این همه فیض، محبت و همراهی خدا در شنواندن صدای او به روح و روانمان، هنوز آن دگرگونی که می باید در افکار، امیال و اعمال ما به وجود آید، در ما دیده نشود، شاید علت این اینست که در آزمودن خود، (اول قرننیاں ۱۳: ۵). در صفحه ۱۲، به اولین نشانه از نتیجه آن، یعنی ایمان توجه نکرده ایم. بنابراین چه بهتر که هم اکنون با در خواست هدایت از روح القدس، اعماق قلب خود را کاوش کنیم تا دریابیم که پایه ایمان ما به مسیح، بر چه بنیادی نهاده شده است. اگر ایمان ما تنها بر حقیقت تاریخی زندگی مسیح، موافق بودن با عقاید مسیحیت، مطالعه کلام خدا و حتی از بر کردن آن، دیدن معجزات، خواب ها، رویا ها، شفاها و شنیدن شهادت دیگران استوار است، این نوع ایمان هرگز آن دگرگونی روحانی را "که از خداوند که روح است" (دوم قرننیاں ۳: ۱۸)، در ما به وجود نخواهد آورد. اگر هم بیاورد، احساساتی، ظاهری، و زودگذر خواهد بود. بلکه باید، علاوه بر حقایق فوق، شخصاً با مطالعه، به دل گیری و اطاعت از کلام خدا، در دعا از خدا بخواهیم تا مفهوم این آیه از سخنان مسیح را در زندگی ما تحقق بخشد:

"در من بمانید، و من نیز در شما می مانم" (یوحنا ۱۵: ۴).

این ماندن در او، تنها به وسیله اطاعت روزانه از کلامش میسر می شود، و تنها راه (یوحنا ۱۴: ۶) ساکن شدن مسیح در ما است تا ما را به شباهت خود درآورد و دروازه های آسمان را بر روی ما بگشاید!

"فیض خداوند ما عیسی مسیح، محبت خدای پدر و همراهی روح القدس

با شما (خواننده گرامی) باد آمین"